

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College)

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 13 część A lit. i) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Zakres przewidzianego tam zwolnienia — Udostępnianie personelu nauczycielskiego odpłatnie przez instytucję edukacyjną innej tego rodzaju instytucji

Sentencja

1) Artykuł 13 część A ust. 1 lit. i) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że zawarte w tym przepisie pojęcia „edukacji dzieci i młodzieży, szkolnictwa powszechnego i wyższego, szkoleń zawodowych lub zmiany kwalifikacji zawodowych” nie obejmują odpłatnego udostępniania nauczyciela instytucji edukacyjnej w rozumieniu tego przepisu, w której nauczyciel ten tymczasowo prowadzi nauczanie w ramach jej zakresu odpowiedzialności, nawet jeśli instytucja, która udostępnia nauczyciela, sama jest podmiotem prawa publicznego mającym cele edukacyjne lub innym podmiotem określonym przez dane państwo członkowskie jako mający podobne cele.

2) Artykuł 13 część A ust. 1 lit. i) w związku z art. 13 część A ust. 2 szóstej dyrektywy 77/388/EWG należy interpretować w ten sposób, że odpłatne udostępnianie nauczyciela instytucji edukacyjnej, w której nauczyciel ten tymczasowo prowadzi nauczanie w ramach jej zakresu odpowiedzialności, może stanowić czynność zwolnioną od podatku od wartości dodanej jako świadczenie usług „ściśle związanych” z działalnością edukacyjną w rozumieniu tego przepisu, jeśli jest ono środkiem do lepszego korzystania z nauczania traktowanego jako świadczenie główne, o ile jednak sąd krajowy stwierdzi spełnienie następujących warunków:

— zarówno to świadczenie główne, jak i ściśle z nim związane udostępnienie nauczyciela dokonywane są przez podmioty, o których mowa w przywołanym art. 13 część A ust. 1 lit. i), z uwzględnieniem ewentualnych warunków, jakie dane państwo

członkowskie mogło wprowadzić na podstawie ust. 2 lit. a) tego przepisu,

- omawiane świadczenie — polegające na udostępnieniu nauczyciela — ma taki charakter lub taką jakość, że bez odwołania się do tej usługi nie byłoby gwarancji, iż nauczanie prowadzone przez instytucję przejmującą, czyli nauczanie, z którego korzystają jej uczniowie lub studenci, miałoby równoważną wartość, oraz
- udostępnienie nauczyciela nie ma głównie na celu osiągnięcia dodatkowego dochodu poprzez dokonywanie transakcji stawiących bezpośrednią konkurencję w stosunku do działalności przedsiębiorstw wykonujących działalność gospodarczą, objętej podatkiem od wartości dodanej.

(¹) Dz.U. C 74 z 25.3.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 czerwca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Werner Haderer przeciwko Finanzamt Wilmersdorf

(Sprawa C-445/05) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. j) — Nauczanie prywatne przez nauczycieli, obejmujące edukację szkolną i uniwersytecką — Nauczanie w ramach kursów organizowanych przez ośrodki szkoleniowe dla dorosłych — Brak bezpośredniego stosunku umownego z uczniami)

(2007/C 183/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof — Niemcy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Werner Haderer

Strona pozwana: Finanzamt Wilmersdorf

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 13 część A ust. 1 lit. j) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwolnienie nauczania prywatnego przez nauczycieli — Nauczenie w ramach kursów organizowanych przez uniwersytety powszechnie

Sentencja

W okolicznościach, takich jak okoliczności w postępowaniu przed sądem krajowym, działalność osoby fizycznej posiadającej status niezależnego współpracownika polegająca na udzielaniu lekcji wyrównawczych a także na prowadzeniu kursów ceramiki i garncarstwa w ośrodkach kształcenia dla dorosłych może być objęta zwolnieniem z podatku od wartości dodanej przewidzianym w art. 13 część A ust. 1 lit. j) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku jedynie wówczas, gdy działalność ta polega na udzielaniu lekcji przez nauczyciela na własny rachunek i własną odpowiedzialność i obejmuje edukację szkolną lub uniwersytecką. Do sądu krajowego należy ocena, czy tak jest w postępowaniu przed sądem krajowym.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 czerwca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy)) — Volker Ludwig przeciwko Finanzamt Luckenwalde

(Sprawa C-453/05) (¹)

(Szósta dyrektywa — Podatek VAT — Pojęcie „pośrednictwa w sprawach kredytów”)

(2007/C 183/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Volker Ludwig

Strona pozwana: Finanzamt Luckenwalde

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht des Landes Brandenburg — Wykładnia art. 13 część B lit. d) pkt 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) z późn. zm. — Pojęcie „pośrednictwa kredytowego” — Odmowa zwolnienia prowizji otrzymanej przez doradcę majątkowego od przedsiębiorstwa doradztwa majątkowego, którego doradca ten jest subagentem, jako wynagrodzenia za zawarcie umowy kredytu, w braku istnienia stosunku umownego pomiędzy doradcą a stronami umowy kredytowej

Sentencja

1. Okoliczność, iż podatnik analizuje sytuację majątkową samodzielnie wyszukanych klientów w celu uzyskania dla nich kredytów, nie stanowi przeszkody dla stwierdzenia istnienia świadczenia pośrednictwa kredytowego zwolnionego zgodnie z art. 13 część B lit. d) pkt 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, jeśli w świetle poprzedzających wskazówek interpretacyjnych usługę pośrednictwa kredytowego oferowaną przez tego podatnika należy uznać za świadczenie główne, w stosunku do którego doradztwo majątkowe ma charakter pomocniczy z tym skutkiem, że to ostatnie dzieli los prawny pośrednictwa kredytowego. Do sądu krajowego należy ustalenie, czy sytuacja taka ma miejsce w zawiśłym przed nim sporze.
2. Okoliczność, że podatnik nie jest związany umownie z żadną ze stron umowy kredytowej, do której zawarcia się przyczynił, oraz że nie kontaktuje się bezpośrednio z żadną z tych stron, nie stanowi przeszkody dla tego, aby świadczył on usługę pośrednictwa kredytowego, zwolnioną zgodnie z 13 część B lit. d) pkt 1 szóstej dyrektywy 77/388.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.